

רשב"ג, מ"מ, נוסף לכך שבנוגע לכל הפלוגתות
 אמרו חז"ל ש"אלו ואלו דברי אלקים חיים" ¹⁰¹ (גם)
 הדעה שאין הלכה כמותה), ובפרט בנוגע לעבודה
 הרוחנית בנפש האדם שיכולים וצריכים ללמוד
 ולקיים ההוראה גם מהדעות שבמעשה בפועל אין
 הלכה כמותם ¹⁰², יש לומר שבנדו"ד יכולים לקיים
 ב' הדעות גם במעשה בפועל.

ובפשטות – שהתחלת הלימוד בהלכות החג
 היא שלושים יום לפני החג, וכשמתקרבים יותר
 לחג, "שתי שבתות" לפני החג, צריכים להוסיף
 בלימוד הלכות החג באופן נעלה יותר, הן בכמות
 הזמן והן באיכות הלימוד.

ויש לומר הביאור בזה ע"פ המבואר בהמשך
 דברי הגמרא ⁹⁹ "טעמא דרשב"ג .. משה רבינו
 עומד בראש החודש ומזהיר על הפסח, שנאמר
 החודש הזה לכם ראש חדשים" ¹⁰³ – שבוה מרומז
 שהענין ד'החודש הזה לכם ראש חדשים" (הנהגה
 נסית) מהוה נתינת-כח להוספה בלימוד הלכות
 הפסח ¹⁰⁴ מר"ח ניסן ("שתי שבתות") באופן נעלה
 יותר ¹⁰⁵ מהתחלת הלימוד שלושים יום לפני החג,
 ע"ד ובדוגמת ההוספה דהנהגה נסית בר"ח ניסן
 לגבי הנהגה טבעית שלפנ"ז ¹⁰⁶.

ט. וכשם שהדברים אמורים בנוגע ללימוד
 הלכות הפסח, כן הוא גם בנוגע לנתינת חטים
 לפסח וכל צרכי הפסח להנצרכים ¹⁰⁷ – שהתחלת
 ההתעסקות בנתינת צרכי החג היא שלושים יום
 לפני החג, ו"שתי שבתות" לפני החג (מר"ח ניסן)
 צריכים להוסיף בזה עוד יותר, ובהתאם להנתינת
 כח דר"ח ניסן – באופן של הנהגה נסית, יותר
 מטבעו ורגילותו.

1 במ"ש ⁶³ "וכל קרבן מנחתך במלח תמלח גו",
 2 כידוע ש"מלח" "ממרק ומבשם מרירו
 3 לאטעמא" ⁹¹, שזהו"ע אתהפכא חשוכא לנהורא.

4 וכן בהפטורה דפרשת החודש (סיום וחותם
 5 הקריאה בכל השלשה ספרים) – שנוסף לכך שבאה
 6 לאחרי ההפטורה דפרשת פרה (אף שפרשת
 7 החודש, ר"ח ניסן, קודמת לשריפת הפרה) (בשני
 8 בניסן)) כדי "להזהיר את ישראל לטהר שיעשו
 9 פסחיהן בטהרה" ⁹², מדובר בהפטורה עצמה אודות
 10 ענין הכפרה, "הוא (הנשיא) יעשה את החטאת גו'
 11 לכפר בעד בית ישראל" ⁹³, "וחטאת את המקדש ..
 12 וכפרתם את הבית" ⁹⁴.

13 ולאחרי ההפטורה דפרשת החודש מוסיפים
 14 (בשבת ר"ח ניסן) פסוק (ראשון ו)אחרון מהפטורת
 15 שבת ר"ח, הפסוק האחרון בספר ישעי', שבו
 16 מדובר בענין בלתי-רצוי ("והיו דראון לכל בשר"),
 17 אלא שלהיותו סיום וחותם ("הכל הולך אחר
 18 החיתום" ⁹⁵) ספר ישעי' (מלשון ישועה ⁹⁶) ש"כולי'
 19 נחמתא" ⁹⁷, עכצ"ל, שרומז על השלימות דאתהפכא
 20 חשוכא לנהורא, ומודגש בגילוי בהסיום בדבר טוב
 21 הנראה והנגלה עי"ז שחוזרים וכופלים הפסוק
 22 שלפניו ⁹⁸, "והי' מידי חודש בחדשו ומידי שבת
 23 בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר ה'".

24 ח. ע"פ האמור לעיל שבהוצאת ג' ספרי תורה
 25 בשבת ר"ח ניסן נעשית "חזקה" על כללות העבודה
 26 באופן של הנהגה נסית (למעלה מהטבע והרגילות)
 27 – יש לבאר ב' הדעות בלימוד הלכות הפסח קודם
 28 הפסח, "שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם
 29 הפסח שלושים יום, ר' שמעון בן גמליאל אומר
 30 שתי שבתות" ⁹⁹.

31 ובהקדמה:

32 אף שההלכה היא ש"שואלין ודורשין בהלכות
 33 הפסח קודם הפסח שלושים יום" ¹⁰⁰, דלא כדעת

101 עירובין יג, ב. ורש"י.
 102 ראה (לדיוגמא) לקו"ת נצבים מה, סע"א (בענין שופר
 יעל פשוט). לקוטי לוי"צ אג"ק ע' שה (בענין שמינית
 שבשמינית). ועוד.
 103 ולהעיר, שענין זה מודגש ביותר בקריאת פרשת החודש
 בשבת שבו חל ר"ח ניסן.
 104 והוספה זו היא בב' הקוין שבכללות העבודה: לידע את
 המעשה אשר יעשון – "עשה טוב", ואלה אשר לא תעשינה –
 "סור מרע".
 105 "מזהיר על הפסח" – גם מלשון זוהר ואור.
 106 כולל גם בפורים – ש"מפורים ואילך ידרשו הלכות
 פסח" (שו"ע אדה"ז שם) – שאפילו הנס שבו מלובש בטבע.
 107 שו"ע אדה"ז שם ס"ה.

91 זח"א רמא, ב. וראה בארוכה לקו"ת פרשתנו ג, סע"ד
 ואילך.
 92 פרש"י מגילה כט, א (ד"ה פרה אדומה).
 93 יחזקאל מה, יז.
 94 שם, יח"כ.
 95 ברכות יב, א.
 96 פרש"י ומצו"ד ישעי' מט, א. זח"ב קעט, סע"ב.
 97 ב"ב יד, ב.
 98 ראה פרש"י סוף איכה.
 99 פסחים ו, סע"א ואילך. ורש"י.
 100 טושו"ע ואדה"ז אר"ח ר"ס תכט.